

Prava sveta večerja

25. april 1847

Vprašanje odgovora H.-W.: O, Gospod, dobri, dragi, sveti Oče! Ali so samo duhovniki krščanskih veroizpovedi od Tebe pooblaščen, da pri spominski večerji podeljujejo Tvoje meso in kri v obliki kruha in vina, ali bi to lahko ponižno storil tudi laik, ki Te ljubi - in to še toliko bolj, če od Tebe razsvetljen spozna, da je v cerkvi, v kateri je bil vzgojen, čaščno malikovanje in da duhovščina te cerkve širi temo namesto svetlobe ter bolj skrbi, da ljudje upoštevajo njihove zakone kot Tvoje svete besede?

1 Sveto pismo pravi le: „To delajte v Moj spomin.“ Kdor pa naj bi to počel v posebnem pomenu, o tem ni ničesar zapisanega. Da to lahko počne vsakdo, ki je ponovno rojen, to je krščen iz vode in Svetega Duha v Mojem imenu, jasno kaže Sveto pismo, ki to svetuje vsem in ne le posameznikom.

2 Če temu ne bi bilo tako, potem laik ne bi smel moliti „Oče naš“ niti ne bi smel storiti ničesar drugega, kar mu naroča evangelij. Kajti le apostoli in učenci so od Mene prejeli nauk in zapovedi. Nikoli pa nisem rekel apostolom: To delajte posebej, verniki pa tega ne smejo delati pod najhujšim smrtnim grehom! Toda povsod je rečeno: „To delajte!“ In to velja za vse, tako za glasnike kot tudi za učence! Kajti „eden je vaš učitelj in Gospod, vsi pa ste bratje! Po ljubezni pa boste spoznali, ali ste Moji učenci.“ Tako piše v Svetem pismu.

3 Kdor bi moral in mora storiti eno, da bi dosegel večno življenje, naj stori tudi drugo. Kajti tisti, ki ne izpolnjuje v celoti besede, ki sem jo učil, je podoben sadežu, ki zaradi pomanjkanja močne sončne svetlobe ni mogel doseči želene polne zrelosti.

4 Toda kakor lahko vsak dober kristjan krsti, kadar je človek sposoben krsta Duha, tako je tudi za vsakega pravega, resnično evangelijskega kristjana še večja dolžnost, če to zmore, da bratom in sestram v Moj spomin priredi pravo jed ljubezni, sestavljeno iz dobrega kruha in vina - pri čemer je treba le upoštevati, da pri tem ne smejo sodelovati „prašiči“, ki Vame ne verujejo in Me le zasmehujejo in prezirajo.

5 Jaz pa vam pravim: Kolikor pogosto vi, ki Me ljubite, jeste in se Me spominjate, zlasti pa, kolikor pogosto vi, ubogi bratje, jeste in pijete v Mojem imenu, tolikokrat vzamete vase pravi praznik ljubezni in ga dostojno preživite.

6 Kajti kar storite ubogim, storite Meni! Ali želite narediti nekaj večjega in bolj svetega? Jaz, Gospod, ne poznam nobenega večjega in bolj svetega dejanja!

7 To je pravi „Hoc est enim corpus meum (1)“, da opravljate prava dela ljubezni! Kajti pravo delo ljubezni v Mojem imenu je Moje pravo, najbolj resnično „telo“, ki se daje za mnoge, da, za vse - ne le za apostole ali duhovnike, za resnično pridobitev večnega življenja.

8 Enako velja za kelih, ki je Moja „kri“, tj. Moja beseda, ki naj bi bila izlita na vse narode, tako kot kri v vse ude telesa, v prvotni čistosti in pristnosti, torej kot čisto, pristno, ne pa kot nečisto, najbolj ponarejeno vino.

9 Kjer se torej v obroku ljubezni v srcu resnično prepozna Moje ime, tam se tudi kelih

uživa v duhu in resnici. Ali si kdo od vas želi še kaj več?

10 Kaj je boljše: ljubezen ali hostija (kruh) ali tako imenovano posvečeno vino?

Povem vam: kjer Me ni v ljubezni do ljudi in v Mojih besedah, tam sta kruh in vino nič!
Kjer pa sem v ljubezni in v besedah, tam sem tudi kot neprekinjena večna Gospodova večerja v srcu, duši in duhu vsakega človeka - brez vsakršne duhovniške posvetitve!
Amen. Amen. Amen.

Opomba:

1 Cerkvena obhajilna formula v latinščini: To je moje telo!

Jakob Lorber

[Nebeški darovi](#)